

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 19 kwietnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 255, str. 149.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-435/07)

(2007/C 269/66)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. Zadra i M. Telles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu wykonania dyrektywy 2005/39/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 74/408/EWG w sprawie pojazdów silnikowych w odniesieniu do siedzeń, ich punktów mocowania i zagłówek, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin dostosowania prawa krajowego do dyrektywy upłynął w dniu 19 kwietnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 255, str. 143.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2007 r. w sprawie T-312/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Efrosyni Alexiadou, wniesione w dniu 14 września 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-436/07 P)

(2007/C 269/67)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: D. Triantafyllou)

Druga strona postępowania: Efrosyni Alexiadou

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie T-312/05 Komisja przeciwko E. Alexiadou, doręczonego Komisji w dniu 18 lipca 2007 r.;
- uwzględnienie żądań Komisji sformułowanych w skardze;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni ogólnych postanowień umowy (prawo stron), a w szczególności postanowień dotyczących audytu finansowego, które odnoszą się do audytu jako ewentualnej możliwości. Inna klauzula umowna, przywołana z urzędu przez Sąd Pierwszej Instancji, nie nawiązuje nawet do audytu, mimo że dotyczy niewłaściwego wykonania umowy. Zatem obowiązek dokonania audytu nie jest związany z przywołaną klauzulą umowną.

W każdym razie, nie można wymagać audytu finansowego, jeśli byłby on pozbawiony podstaw, bowiem nikt nie jest zobowiązany do wykonania rzeczy niemożliwych, a klauzule umowne powinny być interpretowane w sposób zapewniający ich skuteczność.

Zasada prawidłowego zarządzania środkami budżetowymi sprzeciwia się dokonywaniu przez Komisję bezpodstawnych kontroli. Sąd Pierwszej Instancji wykluczył z góry stosowanie zasady dobrej wiary i dobrych zwyczajów handlowych, które byłyby pomocne w zakresie dokonywanej przez niego wykładni.

Jako że Sąd Pierwszej Instancji wydał wyrok zaocznie nie może on zarzucać Komisji, iż nie wyjaśniła ona przedstawionych zarzutów (w szczególności zarzutu wskazanego powyżej), bowiem oznaczałoby to naruszenie prawa do ochrony sądowej.